

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI
SOCIALE

Dosar nr. *****

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la *****

Curtea constituită din:

Președinte: *****

Judecător: *****

Grefier: *****

Pe rol se află cererea de apel formulată de apelantul-reclamant ***** împotriva sentinței civile nr. ***** pronunțate de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. *****, în contradictoriu cu intimata-pârâtă *****, pe fond cauza având ca obiect contestație decizie de pensionare.

Procedura legal îndeplinită.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă apelantul reclamant prin avocat *****, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, fila 9 apel, lipsind intimata pârâtă.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, care învederează că dosarul se află la al II-lea termen, la termenul anterior cauza fiind amânată pentru a da posibilitate părților de a-și exprima punctul de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept.

Curtea pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept comunicate părților prin citația emisă pentru acest termen de judecată, respectiv aceea ca, în interpretarea art. 55, art. 58 și art. 60 din Legea nr. 263/2010, să se stabilească dacă reducerea vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 58 poate fi cumulată cu aceea reglementată de art. 55.

Avocatul apelantei, având cuvântul, apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunilor de drept vizate de instanță. Precizează că dosarul se află în calea de atac a apelului, fiind ultima cale de atac ordinară. Apreciază că lămurirea acestui aspect este determinant pentru soluționarea cererii de chemare în judecată. Arată că în perioada de formulare a apelului a căutat spețe similare și nu a găsit nici la Înalta Curte de casație și Justiție și nici la alte instanțe din țară, astfel că este îndeplinită și condiția ca problema de drept a cărei dezlegare se solicită de a nu fi fost supusă în atenției Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Arată că problema de drept care se ridică în speță se datorează unei ambiguități a art.60 alin.2 din Legea nr.263/2010, care poate fi interpretat fie în sensul că reducerea vârstei standard de pensionare prevăzute la art. 55 poate fi cumulată doar cu alte reduceri prevăzute de acte normative, ceea ce nu ar fi corect, întrucât în cuprinsul Legii nr.263/2010 se pot cumula și se cumulează reducerea pentru anii lucrați în grupa I și anii lucrați în grupa a II-a. Precizează că sunt reduceri distincte și Casa de Pensii și practica judiciară permit cumularea lor. Interpretarea în sensul că este permisă cumularea reducerilor prevăzute la art.55 doar cu reducerile prevăzute în alte acte normative, cum sunt cele care privesc revoluționarii, este restrictivă și nedreaptă.

Precizează că același articol poate fi interpretat și în sensul că, neindicându-se în mod expres în cuprinsul acesteia a unei interdicții de cumul dintre reducerile reglementate de art.55 și art. 58, se aplică principiul că acolo unde legea nu distinge nici interpretul nu poate

distinge și atunci art. 60 alin. (2) ar fi incident numai sub aspectul cenzurării limitării reducerii la 13 ani, astfel cum prevede legea în mod generic.

Pentru a nu da naștere la practică neunitară solicită înaintarea dosarului la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Curtea pune în discuție și aspectul suspendării judecării cauzei, în temeiul dispozițiilor art.520 alin.(2) din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în măsură în care va dispune sesizarea acestei instanțe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în cauză.

Avocatul apelantei, având cuvântul, solicită suspendarea judecării prezentei cauze, în temeiul dispoziției legale menționate.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art. 519 Cod procedură civilă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale sub nr. *****, reclamantul ***** a formulat, în contradictoriu cu pârâta *****, contestație împotriva Deciziei nr. ***** de respingere a cererii privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă emisă de Casa locală de Pensii Sector 5, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei contestate și obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii de pensionare prin care să i se stabilească și să i se plătească pensia pentru limită de vârstă, începând cu data de 03.05.2018, cu valorificarea unui stagiu complet de cotizare de 17 ani pentru determinarea punctajului mediu anual și cu reținerea unei vârste standard de pensionare de 65 ani, precum și plata diferențelor de pensie dintre pensia încasată și pensia cuvenită începând cu data de 03.05.2018 la zi actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală la data plății, cu plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pentru cei 12 ani și 3 luni lucrați în zona I de radiații (grupa I de muncă) beneficiază de o reducere a vârstei standard de pensionare cu 6 ani, conform art. 55 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010, iar conform art. 58 lit. b) din același act normativ beneficiază de o reducere a vârstei standard de pensionare cu 10 ani, ca urmare a stagiului de cotizare realizat în condiții de handicap.

Având în vedere reducerea totală cu 16 ani a vârstei standard de pensionare care reiese din cele de mai sus, precum și prevederile art. 60 din Legea nr. 263/2010, în acord cu care reducerea totală a vârstei standard de pensionare nu poate fi mai mare de 13 ani, rezultă că vârsta standard de pensionare în cazul său este de 52 de ani, vârstă pe care o avea la data de 03.05.2018.

Prin sentința civilă nr. *** pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale** acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

Dispozițiile art. 55 alin. (1) și art. 58 lit. b) fac parte din Secțiunea 1 din Legea nr. 263/2010, care reglementează pensia pentru limită de vârstă, pensie care, potrivit art. 52, se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Cu referire la vârsta standard de pensionare, art.53 alin. (1) teza întâi din Legea nr.263/2010 dispune că vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei, iar art. 53 alin. (2) teza întâi din aceeași lege dispune că "Stagiul minim de cotizare este de 15 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați."

Dacă dispozițiile art. 52 și 53 din Secțiunea 1 din Legea nr.263/2010 definesc cele două noțiuni menționate și stabilesc condițiile în care o persoană poate obține pensia pentru limită de vârstă, restul dispozițiilor aceleiași secțiuni reglementează mai multe excepții de la aceste reguli, care privesc următoarele categorii de persoane:

- persoanele care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă [art.55 alin.(1) lit.a)];

- persoanele care au realizat stagii de cotizare în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, precum și persoanele care au realizat stagii de cotizare în locurile de muncă încadrate în condiții speciale prevăzute la art.30 alin.(1) din Legea nr.263/2010 [art.55 alin.(1) lit.b)];

- persoanele cărora le-au fost stabilite drepturi privind vechimea în muncă, în condițiile prevăzute la art.1 alin. (1) lit.a) -c) și la alin. (2) din Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri [art.55 alin.(1) lit.c)];

- persoanele cu handicap preexistent calității de asigurat (art.58) și nevăzătorii (art.59) (Decizie ICCJ nr.42/2018).

A mai reținut Tribunalul că au relevanță în speță dispozițiile art. 55 lit. a) și b), art.58 lit.b) și art.60 din Legea nr. 263/2010.

Potrivit art. 55 lit. a) și b) din lege, pentru toți asigurații care au desfășurat activități în grupe de muncă legiuitorul a acordat beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare numai în condițiile realizării unui stagiului complet de cotizare (potrivit art. 41 alin.1 din HG nr. 257/2011), cuantumul pensiei stabilindu-se în aceleași condiții în care se stabilește cel al pensiei pentru limită de vârstă.

S-a mai precizat că în conformitate cu prevederile art. 58 lit. b) din Legea nr.263/2010, persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap accentuat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în Anexa nr. 5 cu 10 ani, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare.

În cazul asiguraților care îndeplinesc condițiile pentru pensie în baza art. 58 din lege cuantumul drepturilor de pensie se determină în conformitate cu prevederile art. 95 alin. (2), respectiv la stabilirea punctajului mediu anual se iau în considerare stagiile de cotizare complete prevăzute la aceste articole, astfel că, în ipoteza menționată la art. 58 lit.b), stagiul complet de cotizare utilizat la calculul pensiei este de două treimi din stagiul complet de cotizare prevăzut de lege conform Anexei 5.

A mai reținut Tribunalul că dispozițiile art. 55 lit.a și b) din lege fac referire la stagiile complete de cotizare prevăzute în Anexa nr. 5, în condițiile în care stagiul complet de cotizare pentru o persoană cu stare de handicap se calculează prin raportare la "fracțiunea/parte" din stagiul de cotizare realizat de un astfel de asigurat, această "fracțiune/parte" reprezentând cuantumul total al stagiului de cotizare complet pe care trebuie să îl atingă asiguratul pentru a beneficia de reducerea vârstei standard de pensionare în vederea deschiderii dreptului la pensie pentru limită de vârstă.

Beneficiile recunoscute de art. 58 din lege sunt două și acestea se aplică și se acordă cumulativ la data deschiderii dreptului de pensie și anume: reducerea vârstei de pensionare cu 10 sau 15 ani în funcție de gradul de handicap și diminuarea stagiului complet de cotizare la 2/3 sau 1/3 față de stagiul standard prevăzut de lege tot în funcție de gradul de handicap.

Concluzia desprinsă din textele de lege analizate este că asiguraților care solicită înscrierea la pensie pentru limită de vârstă li se acordă distinct, în funcție de condițiile în care au desfășurat activitatea ca și contribuabili, derogări de la condițiile generale impuse de lege pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, constând în reducerea vârstei standard de pensionare (art.55) și reducerea vârstei cumulată cu stagiul derogator (art.58), calculul pensiei efectuându-se în prima ipoteză prin împărțirea numărului total de puncte la un stagiul complet de cotizare, iar în a doua ipoteză la stagiul complet, redus, prevăzut de art.58.

În fine, Tribunalul a avut în vedere și prevederile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 care prevăd că „Reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani”, precum și pe cele ale art. 41 alin. (3) din H.G. nr. 257/2011 privind Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, care stipulează că „Reducerea

vârștelor standard de pensionare prevăzute de alte acte normative și cele prevăzute la art.55 din lege pot fi cumulate între ele, fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani”.

Pe baza dispozițiilor legale anterior enunțate, Tribunalul a concluzionat că reducerea vârștei standard de pensionare pentru stagiul realizat în grupe de muncă nu poate fi cumulată decât cu reducerea vârștei de pensionare prevăzută de alte acte normative, deci se exclude un cumul al reducerii vârștei în baza art. 55 cu o altă reducere a vârștei acordată în baza Legii 263/2010.

Prin cererea de apel înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, sub nr. ***, apelantul reclamant a arătat că prin excluderea de la aplicarea dispozițiilor art. 60 alin. (2) a persoanelor cu handicap, astfel cum a reținut instanța de fond, se produce o discriminare a persoanelor cu handicap prin desconsiderarea efortului acestora în perioadele lucrate în grupa I, a-II-a sau specială de muncă, efort vădit mai mare în comparativ cu cel al unei persoane fără handicap.**

Rațiunea pentru care legiuitorul a instituit reducerea vârștei standard de pensionare proporțional cu perioadele lucrate în condiții de grupa este aceea de recunoaștere a efortului considerabil mai mare depus în activitățile încadrate în grupa de muncă, față de munca în condiții normale. Or, excluderea persoanelor cu handicap din rândul persoanelor care pot beneficia de reducerile prevăzute la art. 55 echivalează practic cu o nerecunoaștere a efortului depus de persoanele cu handicap în perioada lucrată în grupa de muncă.

Este adevărat că, pentru această categorie specială de persoane cu handicap, legiuitorul a prevăzut reduceri ale vârștei standard de pensionare (art. 58 Legea nr.263/2010), însă susține că aceasta reducere este insuficientă atunci când persoana cu handicap a lucrat și în grupă de muncă. O interpretare contrară ar da naștere unor inechități în cadrul aceleiași categorii, a persoanelor cu același grad de handicap (art. 58 lit. b) și c), care, indiferent de condițiile de muncă, normale sau grupa de muncă, vor beneficia invariabil de aceeași reducere a vârștei standard de pensionare, de 10 ani, în condițiile în care o persoană fără handicap poate beneficia de o reducere a vârștei standard de pensionare, de până la 13 ani.

Intimata Casa de Pensii a Municipiului București nu a formulat întâmpinare.

La termenul de judecată din ***, din oficiu, Curtea de Apel București a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:**

În interpretarea art. 55, art. 58 și art. 60 din Legea nr. 263/2010, să se stabilească dacă reducerea vârștei standard de pensionare prevăzută de art. 58 poate fi cumulată cu aceea reglementată de art. 55.

Curtea apreciază ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art. 519 Cod procedură civilă, anume :

1. - existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. - cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
3. - cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. - ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
5. - chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Toate condițiile de admisibilitate anterior evocate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, acesta se află în fața instanței de apel, ca instanță de ultim grad în materia asigurărilor sociale, potrivit art. 155 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina.

Cât privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs

de judecată, Curtea reține că modul de interpretare a prevederilor art. 55, art. 58 și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 constituie problema de drept a speței, care vizează posibilitatea cumulării sau nu a reducerilor vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 55 și art. 58 din actul normativ menționat, în caz afirmativ, apelantul îndeplinind condiția vârstei standard de pensionare pentru a beneficia de pensie pentru limită de vârstă.

În concret, în situația în care cumularea reducerilor vârstei standard de pensionare prevăzute de art. 55 și art. 58 ar fi permisă, vârsta standard de pensionare în cazul apelantului ar fi de 52 de ani, adică 65 de ani, vârsta standard prevăzută de art. 52 din Legea nr. 263/2010, minus 10 ani reducerea vârstei standard ca urmare a faptului că a realizat în condiții de handicap accentuat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare și minus 6 ani, ca urmare a faptului că a realizat un stagiu de cotizare de 12 ani în grupa I de muncă [cu limitarea reducerii vârstei standard de pensionare la 13 ani, prevăzută de art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010].

În acest context, suntem în situația în care interpretarea pe care o va da instanța supremă va produce consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei.

În fine, chestiunea de drept identificată prezintă și caracter de noutate, fiind întrunită și ultima condiție, întrucât din verificările efectuate nu au fost identificate hotărâri definitive pronunțate la nivelul Curții de Apel București sau al altor instanțe cu privire la problema de drept în discuție și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege și nici nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii.

Punctul de vedere al părților

a) Apelantul a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

A mai arătat că problema de drept este una veritabilă, întrucât din interpretarea prevederilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 se poate înțelege, pe de o parte, faptul că reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55 pot fi cumulate doar cu cele prevăzute de alte acte normative. Pe de altă parte, același articol nu interzice în mod expres cumularea reducerilor vârstelor standard prevăzute la art. 55 cu cele reglementate de art. 58.

b) Deși citată în acest sens, **intimata nu și-a exprimat punctul de vedere** cu privire la chestiunea de drept pusă în discuție.

Punctul de vedere al instanței

a) Situația de fapt

La data de 03.05.2018, apelantul a formulat cerere de pensionare pentru limită de vârstă, care a fost respinsă prin decizia ***** din *****, cu motivarea că nu îndeplinește vârsta standard de pensionare și nici stagiul minim necesar.

Ulterior, ca urmare a cererii apelantului din data de 08.08.2018, a fost emisă decizia contestată în prezenta cauză privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă, respectiv decizia nr. *****, în cuprinsul căreia s-a arătat că s-a revizuit decizia inițială prin valorificarea certificatului de încadrare în grad de handicap și s-a reținut, în continuare, că apelantul nu îndeplinește vârsta standard de pensionare și nici stagiul minim necesar.

În cuprinsul deciziei contestate și al anexei la aceasta s-a mai reținut că apelantul avea, la data depunerii cererii, vârsta de 52 de ani (fiind născut la data de 17.04.1966) și un stagiu total de cotizare realizat de 41 de ani, 8 luni și 22 de zile, din care 17 ani, 1 lună și 3 zile realizat în condiții normale, 12 ani și 3 luni stagiu de cotizare în grupa I de muncă, 4 ani și 10 luni în grupa a II-a de muncă și 7 ani și 3 luni stagiu suplimentar aferent grupelor de muncă.

În egală măsură, în cuprinsul aceleiași decizii s-a reținut că vârsta standard de pensionare este de 65 de ani.

În fine, potrivit certificatului de încadrare în grad de handicap aflat la dosar, apelantul a fost încadrat în grad de handicap accentuat dobândit din naștere, certificat care a fost emis în vederea aplicării prevederilor art. 58 din Legea nr. 263/2010.

b) Cadrul legal incident

Art. 52 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice - Pensia pentru limită de vârstă se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării,

condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Art. 53 din Legea nr. 263/2010

(1) Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.

(2) Stagiul minim de cotizare este de 15 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiu se realizează prin creșterea stagiului minim de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.

(3) Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiu se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 55 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 - Persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstelor standard de pensionare, printre alte cazuri, în situația în care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă sau în gupa I de muncă, iar potrivit tabelului 2 al acestui articol, în situația persoanelor care au realizat 12 ani stagiul de cotizare în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, reducerea vârstei de pensionare este de 6 ani.

Art. 58 lit. b) din Legea nr. 263/2010 - Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează: b) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare. (prin Decizia nr. 632/2018, Curtea Constituțională a constatat că sintagma "preexistent calității de asigurat" cuprinsă în art. 58 din Legea nr. 263/2010 este neconstituțională).

Art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 - Reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani.

Art. 62 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 - Pensia anticipată se cuvine, cu cel mult 5 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare cu cel puțin 8 ani mai mare decât stagiul complet de cotizare prevăzut de prezenta lege.

Art. 63 din Legea nr. 263/2010 - La acordarea pensiei anticipate, reducerea vârstei standard de pensionare prevăzute la art. 62 alin. (1) nu poate fi cumulată cu nicio altă reducere reglementată de prezenta lege sau de alte acte normative.

Art. 41 alin. (1) și (2) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, aprobate prin H.G. nr. 257/2011 - (1) Reducerea vârstelor standard de pensionare potrivit art. 55 din lege se face numai în condițiile realizării stagiului complet de cotizare.

(3) Reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute de alte acte normative și cele prevăzute la art. 55 din lege pot fi cumulate între ele, fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani.

După cum rezultă din dispozițiile legale enunțate, Legea nr. 263/2010 reglementează, la art. 52, vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare pentru pensia pentru limită de vârstă, iar la articolele următoare, printre care se regăsesc și art. 55 și art. 58, stabilește excepții de la acestea în considerarea situației speciale în care s-au aflat asigurații.

Astfel, art. 55 reglementează reducerea vârstelor standard de pensionare pentru asigurații care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă sau în gupa I de muncă, iar art. 58 instituie dispoziții speciale pentru asigurații care au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap atât sub aspectul stagiului minim de cotizare, cât și sub aspectul vârstei standard de pensionare.

Cât privește posibilitatea cumulării reducerilor vârstei standard de pensionare reglementate de cele două articole anterior evocate, legea nu dispune în mod expres nici sub aspectul interzicerii unui astfel de cumul, nici sub aspectului recunoașterii acestei posibilități.

În aceste condiții, prezintă relevanță prevederile art. 60 alin. (2) din același act normativ, dispoziție legală care este, însă, susceptibilă de interpretări diferite.

Într-o variantă de interpretare, se poate susține că de vreme ce această dispoziție legală stipulează că reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate, fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani, rezultă că legea permite cumulul reducerilor vârstelor standard de pensionare reglementate de art. 55 numai între cele prevăzute de acest articol sau împreună cu cele prevăzute de alte acte normative, iar nu și cu alte reduceri reglementate de Legea nr. 263/2010. Or, reducerea vârstei standard de pensionare reglementată de art. 58 pentru persoanele care au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap este prevăzută chiar de Legea nr. 263/2010, iar nu de alte acte normative, astfel cum stipulează art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, aspect care ar conduce la concluzia că reducerea reglementată de art. 58 nu se poate cumula cu reducerile de vârstă reglementate de art. 55, adică cele acordate pentru activitatea în grupă de muncă/condiții deosebite de muncă/condiții speciale de muncă.

În susținerea acestei opinii vine și faptul că pentru situația specială a persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap legiuitorul a reglementat deja, la art. 58, un dublu beneficiu, respectiv reducerea vârstei standard de pensionare în funcție de stagiul de cotizare realizat (cu 15 ani, în situația asiguraților cu handicap grav, cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat și cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu) și un stagiul complet de cotizare diferit de cel comun prevăzut de art. 52, respectiv cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, în situația asiguraților cu handicap grav sau cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, în situația asiguraților cu handicap accentuat.

Într-o a doua variantă de interpretare, care poate fi, de asemenea, susținută de argumente pertinente, se poate considera că scopul urmărit de legiuitor prin edictarea prevederilor art. 60 alin. (2) a fost acela de a limita la 13 ani reducerea vârstei standard de pensionare în cazul incidenței atât a prevederilor art. 55, cât și a reducerilor vârstei standard de pensionare prevăzute de alte acte normative distincte de Legea nr. 263/2010, iar nu de a interzice cumulul reducerilor vârstei standard de pensionare în cazul persoanelor care au realizat stagii complete de cotizare în grupe superioare de muncă cu celelalte reduceri de vârstă reglementate de Legea nr. 263/2010.

În sprijinul acestei interpretări vine și faptul că în cuprinsul aceluiași act normativ, respectiv Legea nr. 263/2010, atunci când legiuitorul a dorit să interzică un cumul al reducerilor vârstelor standard de pensionare prevăzute de această lege a făcut-o în mod expres. Relevante în acest sens sunt prevederile art. 63 din Legea nr. 263/2010, în acord cu care la acordarea pensiei anticipate reducerea vârstei standard de pensionare prevăzute la art. 62 alin. (1) nu poate fi cumulată cu nicio altă reducere reglementată de prezenta lege sau de alte acte normative.

Or, în cazul pensiei pentru limită de vârstă nu există o interdicție expresă a cumulului reducerilor reglementate de art. 55 și art. 58 din Legea nr. 263/2010, context în care aceasta nu ar putea fi dedusă pe calea unei interpretări per a contrario a prevederilor art. 60.

În egală măsură, în susținerea celei din urmă variante de interpretare vine și faptul că în situația însușirii primei variante, s-ar ajunge la situația în care nu ar exista nicio diferență de tratament între situația unei persoane care a realizat stagii de cotizare atât în condiții de handicap, cât și în grupe superioare de muncă și aceea a unei persoane care a realizat astfel de stagii numai în condiții de handicap, deși este evident că situația persoanelor respective este fundamental diferită.

Pe baza aspectelor expuse, reținând atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunii de drept în discuție, dat fiind că dispozițiile legale incidente sunt susceptibile de interpretări diferite, în temeiul art. 519 și 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept enunțate.

În temeiul art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, se va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE:

În baza art. 519 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea art. 55, art. 58 și art. 60 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, să se stabilească dacă reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art. 58 poate fi cumulată cu aceea reglementată de art. 55.

În temeiul art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, suspendă judecata cauzei privind pe apelantul ***** și pe intimata *****, până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, azi, *****.

Președinte,

Judecător,

Grefier,
